

Glasilo Slovenske Krajine

NOVINE

Prihaja vsako nedeljo.

Cena na leto doma 10 din. ali 40 K. V Ameriko cena na leto 50 din. ali 200 K. Kam doma na eden naslov od deset falatov više hodi, dobijo naročniki i kalendar brezplačno.

„Vredništvo i opravištvo Novin je v Crensovcih, Prekmurje“.

Vrednik Klekl Jožef, vp. plebanoš v Crensovcih.

Rokopise i naročnino pošiljajte na uredništvo ali opravištvo Novin v Crensovce Prekmurje. Oglasi, (inserati) se tudi tu sprejmajo. Cena ednoga kvadratnoga centimetra za ednok 50 par (2 K.) za večkrat popust od 5% do 33%.

Naš položaj.

Premineči mesec je minolo tri leta, kak so zasedle našo pokrajino jugoslovanske čete. Tri leta je že, ka smo začnoli prosto dihati na osvobodjenoj zemli, da smo se združili z našimi brati Jugosloveni. Velikansko je bilo navdušenje prve dneve po zasedbi. Vse občine ob Muri, štere so bile že narodno zavedne, so plavale v samom veselji i radosti od velkoga navdušenja za svobodno domovino. Da je to istina, nam je pokazao oni den, kda smo manifestirali v Beltincih.

Pravim pa, to so bile samo obmurske vesi, tu je bilo že mnogo zavednih slovincov, štteri so tudi ostalo ljudstvo poučavali i navdušavali za slovansko domovino. Drugače je bilo to i je ešče dnesden na takzvanom Goričkom, kde smo več ne meli naših ljudi pa tudi se ne več čüto vpljiv od one strani Müre. Tam, lahko pravim, je velikanska večina ljudi nasprotovala našemi deli. Tam je bio madjarski vpliv jako močen, da se je pokazao ob prvom prihodi Jugoslovanov k nam v Soboti i drugič pa ob priliki prihoda razmejivene komisije. Tu so Goričanci jasno pokazali antipatije do naše države, najbolje pa do Srbov, štteri iz gotovih ozirov ešče zdaj mrzijo.

Naša krajina je torej v narodnočütem smisli se delila na dvoje: na jugoslovanskoj državi prijazen del i tomi ravno nasprotni del. Ta razlika se je že zdaj nekoliko oblažila; oba dela sta se nekoliko približala. Zdaj lahko pravimo, da mam pri nas vekšo večino, ki čüti z nami, to je, šttera je za novo slovansko domovino. To pa se je zgodilo iz dveh ozirov: edni so v istini iz prepričanja postali Jugoslovani, a drugi pa, ar so se morali sprijazniti z novimi razmerami, da so se morali odpo vedati mislim, šttere so je vodile v stare čase. Ti pravijo: no, če pa ne inači pa bo moralo biti tak tudi dobro. A to je pa nevarno, ti ljudje ešče v srci nosijo čüte, štteri so prijazni našim sovražnikom, ne vem ali ne bi ob prvi priliki prevrgli k njim i nastopili proti nam. To je mogoče i je tudi istina i što zasleduje razmere, bo to gotovo najšeo. Žao, da se toga le malo štteri zavedajo.

To pa ma svoje vzroke. Poglejmo le važnejše, štteri so gotovo ti glavni dnešjemi opravičenomi nezadovolnosti Prekmurcov.

Da je uprava pri nas jako slaba, posebno zdaj za časa sedanjega režima, je jasna stvar. V istini si slabše uprave v niednom oziri nemremo misliti nindri, kak je ravno pri nas. In iz toga se vidi ravno, da so gospodje ne poznali Prekmurja, da jim je v istini nekša Sibirija, i tudi ne njenoga ljudstva, ali pa toga nalašč ne so štteri poznati i primerno vse upoštevati. Meni se zdi bole verjeten prvi slučaj, da je le malo bilo tistih, štteri so poznali

Prekmurje saj na splošno. Znam na primer, kda sam prišeo v Slovenijo, da so me pitali v Ljubljani — tudi vekši gospodje, kde, da leži, v štteri kraj je „to“ Prekmurje!

Po zasedbi so pripelali k nam vse, ka beži i plazi če zna kaj ali nikaj, samo da je mesto zasedeno i da dotična oseba vleče mastno plačo. Mislili smo: na vej pomali se to spremeni v boljše. Toda toga smo se ne včakali ešče dnesden ne i se tudi ne bomo nigdar dokeč, bo te režim v Jugoslaviji. Istina je, da je vekša večina uradništva pod ničlo, štteri se samo dobro znajo biti po prsah, češ mi smo „Sokoli“, mi spreobrnemo Prekmurje. Ne, gospodje, nigdar ne! Ravno s tem si nakaplete najvekšo nezadovolnost i ravno vas bi zadela krivda prve, če se v Prekmurji dogodijo kakše nerednosti.

Lehko pravimo, da smo dozđaj malo dobrega dobili od strani vlade, ali države sploh, pač pa se dobro zna vleči našega kmeta. To so tisti ogromni davki. Vlada ne skrbi, da bi se gospodarske razmere zboljšale pri nas, nego je samo še ovira. Hüdo so prizadeti tudi posebno mali obrtniki z novo vpeljanimi zakoni.

Obljüble se nam že od začetka želez-

nica prek Mure, a to bomo najbrž čakali najmenje deset let. G. minister Pucelj pa tudi Kukovec sta od toga nekaj gučala, a zdaj je vse zaspalo. Jeli da zato još nema kredita i ga ne bo dokeč bodo v vladi sedeli takši magnetno — privlačilni ljudje kak so zdaj. Samo oblübe i oblübe več ne valajo. Vsega se človek ednok nevoli, tak tudi oblüb. Dejanja že ednok! Včinite nekaj!

Vidimo torej, da se dela nezadovoljnost i se hladi navdušenje v Prekmurji ravno na račun uprave i drugih vzrokov, šttere ravnotak povzročuje vlada. V istini nemremo se čüditi v takših razmerah, če smo po treh letah dočakali ravno nasprotno, ka smo čakali.

Zdaj stojimo pred važnimi dogodki. Prihodnji najkrajši čas nam lahko prinese presenetljive novice. Naša meja bo se obravnavala pred zvezo narodov. Ide se ešče izda za naš kljüč, Lendavo. Bodimo torej na straži vsaki čas. Naš položaj je resen, da ne bo nepotrebnih neprilik v kratkom časi. Dužnost vlade je i vseh merodajnih faktorjev, da se poskuša z izboljšanjem razmer i da se na te mali falaček Panonije, na naše lepo Prekmurje, stavi več pozornosti.

Euharistični kongres v Varaždini.

Euharistični kongres v Varaždini držao se je 26. i 27. augusta. Tréti red sv. Frančiška šteo je dokončati 700 letnico svojega obstanka s euharističkim kongresom. Zaprvice se mislilo, ka de samo tretjeredski kongres. No sledkar se je spremenilo, te so odločili, ka de kongres ne samo za tretjerednike, liki za celo okrogolino Varaždina i za bližnje Slovence.

Več v soboto večer 26. augusta je že prišlo v Varaždin okoli 15,000 ljudi. Ob 7. vöri je že frančiškanska cerkev bila puna ljudi. Zagrebečki nadškof Dr. Anton Bauer so začnoli kongres s ednim lepim govorom. Skuzé su iij pobile, gda so vidili pred sebov takšo vnožina pobožnoga naroda. Tak so lepo govorili o Jezusi v Oltarskom sakramenti, ka so si ništérni nazoči pogučavali, ka so iij nigdar nej čüli predgati s takšim navdušenjem i lübeznostjov. Po dokončanom govori su prečastiti g. nadškof dovolili, ka se po vseh vekših cirkvaj cejlo noč smej držati klečanje. Na drugi den 27. v nedelo se že ob 9 vöri zbrálo telko naroda pred frančiškanskov cirkvov, ka je vse bilo puno. Té den je prišlo 28 prosecij, od štterih je nitl edna nej mejla menje od 1000 ljudi. Računajo, ka je vseh tñjincov bilo do 50000. Ob 9. vöri so se meli držati govori po cirkvaj. No telko je ljudi bilo, ka so nej meli mesta v cirkvaj, liki so se govori mogli držati tudi zvñn cirkvi. Po dovršenih govoraj je šlo ljudstvo na glavni trg, gde so gospod nadškof ob 11. vöri služili slovesno sv. mešo. Na trgi se je zbrálo telko ljudi, ki je bilo viditi samo glavo do glave, te so ešče vse vulice bilé pune, šttere vodijo do glavnoga trga. Pod božov

slüžbov je bilo vse mirno i tiho kak v cirkvi. Gda je sv. meša minola so prečast. gospod nadškof dali vsem nazočnim papinski blagoslov. Ob 3. vöri popoldné je bila slovesna prošecija s svestvom po varaških vulicaj. Vse hiže, gde je šla prošecija bilé so pune cvetja i okinčane z vsakeféle zastavami. Na oknaj so pa gorele sveče na čast Jezusi, štteroga v sakramenti so nosili sam presvetli nadškof Zagrebački. Ljudje so v prošeciji šli po 8 v ednom rédi. Vsej rédov je pa bilo okoli 3000. Ode je šla prošecija vsešerom je kralüvao najvekši mir i tišina. I tak so vsi nazočni pokazali poštüvanje do svojega Boga.

Najlepše je pa bilo glédati i vsakomi se je srce napunilo z sv. čütenjom, da so g. nadškof z svestvom podelili blagoslov. Vnogomi se je v očaj zasvejtila srbrna skuza, gda je vido na jezere i jezere ljudstva klečati v najvekšoj tišini i primati blagoslov svojega Boga. Zaistino eden svéti čas je bio te. Po dovršenoj prošeciji so se ešče držali govori. S temi govori se je dokončao kongres. Na večer se povračao vsaki k svojem domi. Vsi s velkim zadovoljstvom i lübeznosti do Jezusa. Med štterimi je tudi bilo vno go naših prekmurskih slovincov. S tem kongresom smo pokazali pred svetom, ka šče izda žive vera naših očakov v Jugoslovanskom narodi, cilo pa v našem dragom slovanskom narodi, štteri je vsigdar bio veren svojem Bogi.

To je bilo letos v Varaždini. K leti či nas Bog požive pa bo v Zagrebi euharistični kongres za cejlo Jugoslavijo. Tak so nam obečali zagrebački gospod nadškof. Teda do videnja k leti v Zagrebi.

Dr. Kukovec v Tešanovci.

17. sept. je prišel prej na pozvanje Tešanovčarov g. eksmin. dr. Kukovec v Tešanovce, držat velki demokratski shod. Pripelal se je g. Dr. Svetinom pa šče z ednim gospodom, šteri se je pozabo predstaviti. Predsednika so z volili ednoga gospoda z Tešanovce, pa na to se je začno shod. Nazoči je bilo iz Tešanovci 25—30 moškov.

Govorio je najprle g. eksminister o Pucnovi železnici v Prekmurji. Za njim se je oglašo g. Jožef Kūhar, veleposestnik i veleobrtnik, naj uglednejši mož v celoj okolici, pa je pitao g. eksministra, zakaj nema izhoda Prekmurje ne samo v Austrijo i na Vogrsko, nego niti v Slovenijo ne? Zakaj ne vidimo nindri pred 4 letmi oblublne železnice, zakaj je živina pri nas 15—16. koron cenejša, kak v drugi krajaj itd. G. Kūhar je za volo svoje crkvene seje odišeo v Moravce. Že med Kukovčevim govorom je prišlo z Bogojine kakši 30 volilcov, šteri so med govorom g. Kūhara potrdjavali njegova izvajanja soglasno vkup z Tešanovčarami.

Medklici so bili tak ostri — posebno gda je prišeo govornik na aprovizacijo z senom, štero so prej Pucnovi voli pojeli, — ka so pretrgali tudi govor g. Kūhara, šteri je smiječ počakao, da celo nazočno občinstvo povej svoje mišljenje.

Na zadnje je prišeo na vrsto govornik Bogojančarov, šteromi je g. eksminister ne šteo dovoliti reči; na viharno želenje vsej nazočni li dovoli. Te govornik je gučao ob prvim od naših vojakov, zakaj ne služijo v Sloveniji. Zakaj hodijo po Srbiji i po Albanskoj meji? Zakaj so ne bole oskrbljeni? Zakaj se silijo k Sokolom. Zakaj ne smejo kršč. novin čteti? Ka je z Vranglovci, proti šterim je obmejno prebivalstvo tak ogorčeno. Želimo, da naj naši vučitelji ostanejo v Prekmurji, šteri so šole zvun države SHS. zvršili, se naj na mestijo, šteri so v prvom strahi ob priliki zasedanja Prekmurja odbežali na Vogrsko, se naj nazaj spremejo. V evangeličanske šole naj pridejo evang. vučitelje.

(Viharno odobravanje). Znano nam je, da 10 km. pas proti Austriji ešče zdaj ne bi bio odprejti, či bi bilo popolnoma od g. eksminister dr. Kukovca odvisno; šteri je prej z g. Pucnom vkup stavlao otvoritev meje stem, ka so Prekmurci vsi tihotapci, verižniki pa madžaroni. (Tu je viher dosegego svoj višek, tak ka je g. eksminister zapovedao svoj automobil bliže.) Govornik nadeljavlje od stanovanskoga urada v Soboti, na to si je začno oblačiti g. Svetina svoj mantel; (ništerni so opazili da se prej z gumbami zmešao.) Gučao je od okrožnega agrarnoga urada, od njegovoga nam zadosta poznanoga delovanja v Soboti.

Po med klicaj je prišlo znova na reč vučitelstvo (Sokole nam davlejo, brezverne, Kristušov evangelium zapravljajo; deca so naša, šola je naša. itd.) Zakaj so naši vučitelje, šteri so stopili v službo, razkričani kak proti državni, pa võvrženi z svoje službe. Zakaj naši bivši notarijušje i bivši uradnicje ne dobijo njim po trianonskoj pogodbi zagotovleno penzijo. Zakaj se da na sokolski izlet dve milijoni kron, invalidi pa morejo beračiti (občinstvo porine z viharnim odobravanjem med tem ednoga slabo oblečenoga invalida pred g. eksministra, naj vidi kak je oblečen v nedel predpoldne, dobiva 7 din. na mesec.)

Na zadnje pride Prekmurska železnica, štera se vtapa v Mūri. Na to je začno gučati g. Kukovec od železnice, na dolgoširoko pripovidavati kak se dela železnica, njeni plan, delo inženerov pa druge stvari, na štere je občinstvo potrdjavalo, ka „mi to bolje znamo, ar smo že delali pri železnici“. Medkričanje je bilo spoj vekše tak, ka je g. eksminister spoznao, da tu nema več nikšega dela, je pobrao svoja šila i kopita, stopo na automobil, shod dal zatvoriti i se odpelao s pozdravom „na svidenje.“ Odgovori so bili: „idi srečno, več te ne trba.“ (za njim se čuje „abzug“ i fūčkanje!) Tak izgledajo Kukovcovi slavni shodi po Prekmurji!

Uradna naznanila.

Okrajni zdravnik dr. Josip Glančnik v M. Soboti se udeleži jugoslovanskoga zdravniškoga kongresa v Sarajevi, zato bode od 23—29. septembra odsoten.

Ki ščejo med obmejnimi kraji izvrševati stalen promet, t. j. voziti potnike, blago i drugo, morajo meti dovoljenje od carinskoga oblastva. Zato se naj s pismenov prošnjov obrnejo na svojo carinarnico, v šteroj naj povejo, zakaj ščejo meti dovoljenje. K prošnji naj pridenejo potrdilo od svojega policijskoga kraja, da so naši državljani, pošteni itd. Dovoljenje dobijo na 9 mesecov. Morajo meti tudi knjižico z fotografijov. S tem dovoljenjom smejo voziti i hoditi prek meje od zūtra do večera. (U. L. št. 76.)

Zakon o zaščiti starij i onemogilj. Stare i onemogle ljudi morajo vzdržavati dotične občine. Tudi takšim potnikom morajo dati občine pomoč. Pomoč za to morajo občine vzeti

iz lastnij stroškov, ali njim pa dajo okrožna samoupravna oblastva ali ministrstvo za socialno politiko. (U. L. št. 77.)

Tarifa za konjaške prestojblne. Konjači (puči) je treba plačati: 1. da vzeme doš kožo s kobile, krave itd. 15 dinarov; 2. da se zakopa 17-50 dinarov; (to je 17 dinarov, 50 para). 3. da se razreže 17 dinarov 50 para. Či je živina menša: (manj kak edno leto stara) svinja, koza itd. pa se samo polovica plača. Za pot njemi je plačati, da odpela živino na mrhovišče (konjski cintor) za 5 km 12 dinarov, za 6—10 km 18 din., za 11—15 km 25 dinarov. Či se pa zakopa na občinskem mrhovišči, se plača samo polovica za pot. Za pokončanje psa 7 dinarov. (Či buje psa zavoljo betega ali kaj). (U. L. št. 88.)

Ukinja se uvozna carina na vse vrste pšenice, rž, pivo, ječmen, oves i kukorčo.

Prepoveduje se izvoz vseh vrst ovsa i sena. (U. L. št. 90.)

Podlistek.

Kmetijsko poučno potūvanje po Srbiji.

Piše: Bejek Štefan, Krog.

Gda smo si poglednoli po mesti svoja prenočišča, smo šli nazaj v hotel Sekolič, potem se je začeo banket, slavnostna večerja, navdušeni govori z veselimi napitnicami, na čeli poljedelskoga ministra g. Puclja in več g. poslancov, igrala nam je pa izvrstna banda Srbski ciganov, ki so k igrani tudi popevali tak, da je prav veličastno odmevalo po lepoj velikoj dvorani, in tak je med navdušenimi jugoslavanskimi pogovori čas prav hitro poteklo, bili so med nami tudi veseli, naši slovenski vojaki, ki so tistikrat služili v Valjevi, i so nas tudi razveseljevali z navdušenimi slovenskimi pesmami, tak smo te večer šli precu pozno spat.

Valjevo je lepo prijetno mesto z 8 jezero prebivalci okrožno mesto. Mesto leži v dolini, pred prijetnimi potoki. Obnica, Jablanica, in Gradac, ki se stekajo v Kolubaro. Kolubara teče po sredini mesta, mesto deli na dva tala, šteriva sta zvezana z dvema mostoma, z ednim železnicim i drugim lesenim. V mesti so trije precu velki hoteli. Grand, Sekolič i hotel Bosna. V Valjevi je tudi močno razvita obrtnija ravno tak ali še bolj pa trgovina. Sojo kovači, kolari, ključavničari, (šlosari) čevlari, (šujstri) krojači, stolar i peki, tak da je bolj po kraji mesta skoro pri vsakoj drugoj hiši trgovina, pri vsakoj drugoj pa obrtnija, (meštirija) i delavnice so tudi vse zdverami na cesto obrnjena tak kak trgovine.

Valjevška okolica je pa tak prejetno lepa, da se mi je med vsemi kraji gornje Srbije ona

najbole dopadnola in v najprijetnejšem spomini ostala, vse znasejana sprijetnimi niskimi bregički, gori in doli vse najbole prav zeleno in rodvitno, v Valjevski okolici so še tri občine, dve vesi, Brankovina, in Petnica, in mesto Rabrovica. Prebivalci Valjeva in okolice so prav vlijudni, ljubeznivi i gostoljubni ljudje. Tomi zrok je njihova velka priprostost i njihova rodovitno bogata zemlja, tu so v tesnoj zvezi kmeti i mestjani, i njihova obleka je či duže bole jednaka, tu so slive glavni pridelek, pa tudi drugoga sadja je zadosta, zemlo nej trbej gnojiti pa itak dobro rodi. Kak smo zvedli, nevlačijo semena v njivo kak pri nas, nego samo podorjejo pa denok lepo silje majo. Skoro pri vsakoj hiši je dobro vrjena sūšilnica sliv, sūhe slive tam v košeh i karolaknah na železnico vozijo i v tujino pošiljajo. Za kvašenje sliv tūpatam majo scementane jame skoro velke kak vinske kleti (pivnice) pri nas, napravi se tudi vnogo lekvara. Že od 16 stoletja dale obstoji v Valjevi senje, ki se vrši na sv. liije den 20. julija po starom kalendarji. Na to senje so prihajali trgovci iz cejloga Balkana, brš namenijo Belgrad Valjevo i morje z železnicov zvezati, s tem se tudi Valjevo z okolico močno povzdigne, kak bi se tudi naše Prekmurje, či bi jo dobili.

V Valjevski okolici pri Srbski kmeti.

Zajtra gda smo se sprebūdili, smo že zagledali skoz okna beli den, pa mogli smo se paščili gor spravljati, ar se nam je že večer povedalo, da se brš ob šesti zajtra odpeljamo okoli po Valjevskoj okolici k Srbskim kmetom, da se z njimi pozdravimo i si ogledamo njihove kmetije i dome.

Glasi.

Slovenska Krajina.

Naš nam. okrajni glavār, dr. Liporšek ostane stalno kak pravi glavār v M. Soboti. Čestitamo i njemi želimo mnogo uspeha i popolno zadovoljnost ljudstva pod njegovim ravnanjem.

Proščenje se na več mestih vrši z bitjom i tak se oskruni boži den. V Črensovcih 17. sept. je tudi krvavo bilo proščenje. Teško so ranili Jakšiča posestnika z D. Bistrice v domačoj krčmi, šteri je že vmro na rani i oštarjaši vse vkupspotrli. Bitje je bilo tudi pri „Fáni“ v Črensovcih. Že dolgo nameravajo cerkveni krogi zbrisati proščenje. Bog daj kem prle do toga priti.

Srčne pozdrave pošiljajo vojaki iz oficirske šole v Valjevi svojim domačim: Stefan Tivadar z Turnišča, Elek Benkovič z Dokležovja, Elemér Sabo z Bistrice, Ivan Flisar z Križovec i Kerestury. Nadale pozdravlata svoj dom Franc Maučec i Ivan Majcan z Melinec iz 44 pp.

V Beltinci pri šolskih sestrah v „Malom gradi“ se 15. oktobra začne gospodinjski tečaj. Toplo priporočamo vsem kmetskim deklam, da se toga velevažnoga tečaja v kem vekšem števeli udeležijo. Tam se navčijo dobro, čedno gospodariti, štero je preveč potrebno pri našem gospodarstvu. Navčijo se tudi dobre tečne hrane kūhati. Pri naših kmetaj je tak, ka majo vse na razpolago, ka njim je potrebno, samo da ženske ne vejo pripraviti. Tu je zdaj za to prilika, da se kaj navčijo vaše deklice. Starišje, poskrbite se za nje. To je največše bogastvo i najbolša herbija, štero morete dati svojoj deci, či je date kaj vōnavčiti. Tančnejša pojasnila dobite v Beltincih pri šolskih sestrah.

Kegljanje na dobitke! Podružnica Jugoslovanske Matice v M. Soboti je priredila od 8. do 17. septembra kegljanje na dobitke, štero je kljub slabomi vremeni prav dobro uspelo in prineslo Jugoslovanski Matici znatne dohodke. V nedeljo 17. t. m. je bio zadnji den kegljanja z razdelitvijo dobitkov in cigansko godbo.

Darovi Jugoslovanski Matici! G. Emanuel Hofman, daroval 20 D, g. Kūhar Štefan 10 D, g. Černjavič, gostilničar 25 D, Kar Ljudevit 5 Din. Vsem darovalcom se podružnica v M. Soboti najtoplejše zahvaljuje.

Odhod je iz Grand hotela bio napovedani, zato smo tam vsi prišli vkup, opravili zajtrk i dokeč smo meli čas, smo pisali domo razglednice, i bilo je precu po šestoj vōri, gda smo sposedli na vsakovrstne kočije i tudi na priproste srbske kolice, i se odpeljali k kmetijskoj šoli, kje nej daleč od mesta, na šteroj strani mesta ležij, to sam si pa nej zapomno in tudi zapisano vsega nemam, zato prošim za nezamero. Tam so nam pripravili nekaj za pokrepčilo. V ograzeki so nas že čakali prestreti stoli smo sposedli, malo k sebi vzeli, potom so nas na dvori fotograferali, nam razkazali šolske znamenitosti vsakovrstno semenje, stroje, (mašine) sadovnjake, itd. Potom so nas že čakale z erdečimi kocami prestrejte klopj i gda smo si ogledali najprle sūšilnico sliv i slivnjek, že nam je gospodarova hči prinesla malo pokrepčila, na taelni olūpane kūhane slive poleg kavinske zliče, dišečo slivojco, malo smo vzeli i namenili oditi pa gospodar nas je zastavo, da prej ešče moremo počakati kavo, z nami so pa bili tudi lūden Srbski dūhovnik, Aleksander Jeremič iz Babrovica, štera občina je tudi lepo prijetno letovišče Valjevčanom, ar je zdravo podnebje i dobra voda. Na zapovid gospodarja i na prigovarjanje dūhovnikovo smo rejsan še malo počakali, vzeli kavo, se zahvalili, poslovili i odišli dale, en čas hodili, prišli do župana, tam pa bili na obed poznani. Pri obedi so te dūhovnik nam držali prijeten bratski govor, šteroga smo vsi stoječ poslušali, po obedu smo šli na kočija i kolesine, tam nam je eden kočjaš kazao, da je potro na kočiji lampaš, glejte to vam je dnes moj bakšiš, (tringeld.) smo njemi zložili nekaj dinarčkov vpokrijte bakšiša, i se pelali dale na pohod drugi kmetov. Dale

Iz Njeguša pošiljajo srčne pozdrave svojim starišom i vsem poznancom Prekmurški vojniki pri žandarmeriji v Črnoj Gori: Aleksander Hari z Križovec, Ludvig Rogac z Rakičana i Jožef Špilak z Nedelice.

Zvišane poštno tarife. Od 25. sept. so se povišale vse poštno tarife v tuzemstvo za 100%. Na pismo teda treba štampil za 1 din. na karto pa 1/2 dinara.

Murska Sobota. Dneva 24. sept. se je vršio sestanek zaupnikov SLS, steri je bio jako dobro obiskan. Poročala sta na sestanku g. Švikaršič i g. Škafar iz Beltince. G. Švikaršič je govorio o političnom i gospodarskom položaju. Govornik je povdarjao, da se gledač na odpretje železnice M. Sobota—Hodoš, nadalje za graditev železnice M. Sobota—Ljutomer—Ormož edine naše vrlim i poštenim poslancom Jugoslovanskoga kluba moremo zahvaliti, posebno pa gosp. poslanci Klekl se morejo naši delavci zahvaliti, či dobijo nazaj tisto carino, štero so iz Vogrskoga pripelali. Ni eden poslanec se ne tak potegivao za Prekmurce, kak g. Klekl i drugi poslanci SLS. Proti vojaškim manevrom, šteri bi se mogli letos vršiti med Dravov i Savov so tudi naši poslanci SLS. odločno protestirali. Drugi govornik je bio g. Škafar, ki je govorio o konkretnom postopanju pri volitvah i naslednja pozavao vse odborniko kmečke zveze, naj dobro pregledneje volilne imenike, šteri so pri občinski uradah razgrnjeni. Kmetje se morejo varovati tujinski liberalnih i Radičevskih agentov, ki kmeta ščejo v nesrečo spraviti. Vsi zaupniki odobrovajo taktiko Jugoslovanskoga kluba.

Ceno oglasov smo od 1. oktobra podignoli na en dinar za kvadratni centimeter, ar je štamparija podignola nam ceno; delavci so najprej vekšo plačo želeli. To na znanje tistim, ki do dali se glasiti v Novinah.

Gančani. Pri nas de dne 1. okt. tržjo svojo krčmo Gaal Imre zadvečara ob 2.

V D. Lendavi so pohištvo gospe Weberice na cesto sklali iz stanovanja, štero njoj je stanovanska oblast nakazala, ona pa znova dala na svoje stroške na slikati; a zdaj stan. oblast naredbo nazaj potegnola. Glej današnje poslano!

Službeno zborovanje prekmurških učiteljev. Prekmurški učitelji so dne 23. t. m. imeli svoje službeno zborovanje v M. Soboti. Navzoči so bili skoro vsi učitelji i učiteljice iz Prekmurja, nadalje okrajni nadzornik R. Jurko iz M. Sobote, E. Gangl nadzornik višjega šolskoga sveta iz Ljubljane, nadzornik meščanski šol Fink iz Maribora i okrajni glavar dr. Lipovšek iz M. Sobote. Zborovanje se je pričelo ob 9 vžiri v telovadnici meščanske šole v M. Soboti. Najprej je pozdravo g. Jurko okrajni nadzornik prisotne, potem se spominjao o pokojnem kralji Petru I. i o kralja njeg. vel. I. Aleksandra. Potem je napredao svoj referat, v šterom je skupčal svoje opazke v prekmurških šolah i v nešterih predmetih pokazao načela, štera učitelji morejo sledeti, če ščejo uspešno delovati. Za njim pročitao svoj referat g. Šprager učitelj iz Beltince, šteroga je naslov bilo: „Delovanje prekmurškega učiteljstva v šoli in zunaj nje v zmislu narodnega ujedinjenja in državne misli.“ — Pisao je mnogo, nego brez zanimive vsebine. — V svojem predavanju neje zadovoljen on z prekmurškimi učitelji, i je krivi, da v ništernom kraju ljudje, kak on pravi, — nemajo radi iz on kraj Mure došle učitelje, ravno tak krivi v tom smisli prekmurške duhovnike. — G. Šprager vzroka toga naj ne išče niti v prekmurškom učiteljstvu, niti v duhovnikah, nego naj išče on to v sebi in v onih tovariših svojih, ki so si krivi vami, da jih ljudstvo nema rado. Priporočamo njemu, naj se oponašajo oni tak, kak naši bivši prekmurški učitelji, ki so tu ostali, i naj poiščejo gori naše prekmurško dobro ljudstvo z ljubeznostjov i se oponašajo tak, kak se en dober krščenik v svojoj veri oponašati more, naj ne klejejo pope i cerkve, i menje hodijo ta, kama zdaj hodijo, naj bodo tak izobraženi in prijazni k ljudem, kak naši tu ostali učitelji, med šterimi ni eden ne brez diplome. Naj ne pozabi g. Šprager istino toga pregovora: Što kak si napravi sebi posteljo, tak bo v njoj spavao. — I ki drugoga spoštuje, sam sebe poštuje. — Drugi referat je pročitao g. učitelj Kontler iz Vidonec stem naslovom: „Kako naj se

vzgoja šolska mladina magjarske in nemško narodnosti, da vzljubi Jugoslovansko državo, kot svojo domovino.“ Celo temo je g. Kontler tak lepo je izdelao, da proti tomi nihče edno reč ne morego praviti, nego vsi ki so navzoči bili, so ploskali njemu za uspešno delo, za štero so njemu priznanje izjavili tudi tak g. okrajni, kak višji šolski nadzorniki. — Skleno je zborovanje g. Gangl, višji šolski nadzornik s svojim krasnim govorom, v šterom je pohvalio prekmurško učiteljstvo za njihovo marljivo delo i pokazao jim tiste poti, na šterih morejo hoditi, da uspešno delo zvršijo i da si spravijo ljubezen ljudstva, za domovino pa koristno, domoljubno mladino vzgojijo i potem, če pride on čas, da pridejo v dobro zasluženo pokojnino, lahko pravijo, da so spunili svoje dužnosti do svojega bližnjega i domovine. Vučitelj more biti vedno en idealist, koga pazijo, koga nasledujejo prebivalci občin. Šola pa more ostati brez vsake politike. G. Gangl so želi popolno odobravanje s svojim izbornom lepim govorom. Naslednje je govorio še g. Požegar predsednik društva učiteljskoga murskesobočke okrajine.

Država.

Kaj bo s 20% nam odvzeti penzami. Poslanec Jugoslovanskoga kluba Stanovnik je stavio interpelaciju na finansičnoga ministra Dr. Kumanudija i zahtevao, da naj g. minister odredi, da davčni uradi morajo sprejemati obveznice tisti 20%, štere so ljudstvu dopotegnoli pri markiranju, penz za plačilo davkov. Ljudstvu že pomenkavajo penze, da niti davkov ne morejo plačivati. Na način država najležeje izplača te bone.

Nova kaštiga za princa Jurija. Princ Jurij se je ne šteo pokoriti povelji, da bi šo Niš, zato ga doletela novakaštiga. Po dvorskem statutu ga bodo za nekaj časa vžapri iz kraljevskoga dvora.

Svet.

V New Yorku se je en novinar, reporter, oblekao za berača s tem namenom, da zvede, kelko dobijo berači na den, da bo mogao od toga pisati. Prvi den so njemu ljudje darovali 25 dolarov, drugi den je dobo že 30 dolarov, tretji den ga pa već ne bilo v uredništvo. Kak berač je već zaslužio kak reporter.

Keliko papirnati penz se tiska v Nemčiji. Državna banka tiska dnevno 3 milijarde novčanica. Zdjaj je že na pomoč mogla vzeti tudi privatne tiskarne. Tak se njoj posrečilo bo od 25 okt. nadalje dnevno tiskati 7 milijard bankovcov.

Domača i svetovna politika.

Kralj Aleksander se je 25. sept. povrno iz Pariza v Belgrad. Na kolodvoru ga je pozdravila vlada i velka množica ljudi. — Uradniško pitanje ešče itak ne rešeno. Dr. Kumanudi, finansični minister, nema jako volje povišati uradnikom drađinske doklade pred sprejetjom uradniške pragmatike. Vojaški oficirje i poštni uslužbenci dobijo vekše doklade, a za drugih jih ne. — **Dr. Ninčić** zvunešnji minister je prem. tjeden bio v Zagrebi i pred novinari izjavo, da gledač na vzhodno pitanje (keletikérdés) nega nikšega nesporazuma med njim i Pašičom.

Poslano. *)

V Dolnji Lendavi stanovanska oblast na čelu z g. Dr. Kandričom je na podlagi meštřivanja g. Horvat-a i g. Seči-ja spravila iz stanovanja edno siromaško starejšo gospo E. Weber, s pet članov stoječo družino in pri njej na stanovanju bivšiva dva uradnika. (prekmurca). Gospej so poslali strogo zapoved, da v trej dnevaj se mora izseliti. Dodelili so njej eno stanovanje, katero je že 6 mesecev prazno bilo, ker je najemnik v Ljubljano odišo. Gospa se je izselila v to stanovanje, a zazlišo je to prejšnji najemnik, ki pa že po resnici ne bil najemnik, ker je istočasno stanovanje prekdal drugemu in je stem zgubo pravico k stanovanju. Na to se je pozivala tudi stan. oblast. Ta prejšnji najemnik, g. Grča, policijski agent in njegova gospa in šogorca so prišli in z groznim škandalom zahtevali stanovanje od. gpe. Weber, ki je temu ni

*) Za spise pod tem naslovom uredništvo ne odgovarja.

bila nič kriva. Zaupnik g. Grča je na svojo prošnju bil premestit v drugo stanovanje. Stanovanska oblast je istočasno podpirala sklep, da je stanovanje gpe. Weber, ker je Grča, ki je že 6 mesecev zapusto stanovanje, nima već pravice k njemu.

In kaj se je zgodilo, da je prišo ta g. Grča? Zasedo je srednjo sobo, kje so še stale njegove mobilje. Eno sobo sta dobila ona dva uradnika in gospa s svojo družino se ne manj kot eden mesec že stiskava v ednoj sobi. Spijo med raztorjenimi mobilji na tleh. Pa če bi ešče ni bilo dva maliva otroka! In gledajo to vsi slavni gospodje, Dr. Kandrič, sodniki, advokati, štere zaman prosijo z britkimi solzami ta gospa, da naj že nikaj storijo.

G. Grča, policijski agent in — kot on pravi — dober tovaris kr. namestnika? — se šeče ponoči s svojo šogorco (žena nje mu je pri starišaj v Beltinci) čez sobe, kje spij na tleh 5 od usode preganjani ljudi. Ako se njemu reče, da to ne gre, se ešče grozi, da bo strelal in zobe mlato. To je ta lep sokolski socializem.

Pa njemu g. Kandrič reče, da ima prav in pravico do stanovanja. Zakaj je pa prej podpisal sklep, da g. Grča nima pravice do stanovanja? Ali je vse edno, uanes tak, jutri ovak?? Vidi se, da se tako!

Pa je še ne to vse! Gpa Weber je te dni dobila poziv od. g. Dr. Kandriča, da naj do 20-tega meseca sprazni stanovanje, ker je isto g. da Grče-drugače se z eksekutivnim potom izvrši ta zahteva. Stanovanja ni. Seveda stem se ne brigajo tej slavni gospodje. Kaj je storila ta gpa, ka je toliko preganjana. Tej gg. mislijo, da je virtuš maščevati se nad eno neobranjeno gospo. Mnogo slučajov je, da nepravilno postopajo s prekmurškimi domačini. Še nam slovencom mrzlo leti po hrbti, da take slišimo in vidimo, kaj naj reče isti, kdo niti besede ne ve slovenski. Pa se ešče čudijo, da ne vpijejo povsod „živijo“. Ako de tak šlo dale, nemremo je dalje trpeti! Falinga je pa to, da od tega v Ljubljani in v Beogradu nič nevejo!

Dolnja Lendava, dne 27/9. 1922.

ALEKSANDER SKALIČ slovenska banka.

Gospodarstvo.

Kak naj ravnamo s sadjom pred mlenjom ali kučenjom? Nabrano sadje se ali melje, kuče ali se pusti, da se zori. Grške, ki se rade omehčajo, se tak melejo. Jaboka, posebno kesna, naj se pa ešče na kipi nekoliko pustijo, da se zorijo. Tak spravimo jaboka za 8—10 dni v küpe, i takše küpe ešče s slamov pokrijemo, da se nekoliko vgrejejo i to njih zorenje zelo pospešuje. Mošt iz njih je za 1% in se već alkohola močnejši. Največ je pa 3 tjedne, ka se sme sad tak pustiti. Če duže časa tak leži, postane bolje močnato, se težkej stiska i da pijačo, ki se težko čisti. Že gori smo omenili, da naj se sad snažno spravljaj da se prle, odprle kak se melji ali kuče. To velja posebno za sad ob prašnih cestah. Što enkrat poskusi na videz snažno sadje prati, bo vido kakšo zamazano vodo napravi, i verao bo, da je pranje prepotrebno. Pere se lahko na isti preprosti način kak se perejo krumplici i to prosto v kadeh ali kakšoj drugoj posodi. Pred mlenjom moramo razne vrste sadja, sladka i kislja jaboka, raznovrstne grške med seboj pomešati. Le te bomo dobili močen, trpežen i pa čisti mošt. Za čiščenje kak tudi za boljši okus mošta igra veliko vlogo primerna vnožina čreslovine. Če ne čreslovine, se mošt ne more prav čistiti, je bolje medlega okusa, se tudi rad potegne.

Vrenje. Gledajmo za to, da mošt hitro i popolnoma more zavreti. Vrenje mošta se pospešuje s primernov toplotov, štera je najboljša okoli 16° C. Vekša toplota je nevarna za volo cika. Čudna je po naših krajih navada, da mošt pustijo, da odgoraj pri vehi (pipi) izmetava nesnajo. Tam, gde most izmetava, je potem lagev cilo neznažen i razne škodljive glivice, šteri se najbolje moremo ogibati pri napravljanju mošta, ravnoč tam najdejo za sebe najboljša tla, da se vgnezdijo. Tak je mošt poten podvržen raznim betegom se hitro skvari, posebno pa rad postane cikasti. Zato se naj lagev napuni samo na toliko, da mošt, ki se vzdigne, ne more kipiti vln. Namesto z navadnov vehov se lagev zapre s kipelnov vehov, štera je pri nas že povsod znana, ali se malo vpošteva. Či most nešče vreti, je vzrok, da nema za dosta kvasa. Tomi se pomore tak, da vlijemo malo z drugoga mošta k njemu, šteri že dobro vre.

Staro lito (zlejano) železo v vseh množinah küpüjejo Strojne tovarne in livarne d.d. v Ljubljani.

Ka je sokol?

Ali što je pravi čuk? Tisti, šteri „čuka“, to je šteri kriči „čuk.“ Ve je čuk ravno zato čuk, ar „čuka.“ Špot leti zato nazaj na tiste šteri ga mečejo na druge.

Gda je naš krao Aleksander prišeo v Ljubljano, je šlo malo Orlov mimo II. državne gimnazije v Ljubljani. Kak ču bi človik v sršeno-gnezdo dregno, približijo k okni dijaki i celi viher „čukov“ se sline iz gimnazije na dečke. Naši dečki so nam ne mogli vsega povedati, kak grdo so je dijaki ošpotali. To ne so dijaki, nego — divjaki.

Kak velka je ta sirovost grobjanstvo smo lahko vidili tudi na den narodnoga ujedjenja, 29. oktobra 1918. pri slavnostnom sprevođi. Te, gda smo vsi bili ednodušno združeni v veselji, se je čulo, gda so prišli v sprevođi Orli, da so

nešterni kričali „čuke“, na naša vüha smo je čüli. Vidite tudi na takši resen sveti den, gda se plava v narodnom veselji, Sokoli nemrejo skriti svojega grobjanstva!

K sprejemi našega regenta, zdaj krala, Aleksandra so se Sokoli vozili po kamiškoj železnici. Na nekvoj postaji so čakali Orli. Sokoli so začeli iz vagonov kričati na nje: „farški vragovje ne smejo notri!“ Orli so šli mirno na drugi konec vlaka (mašina). To so nam pravili svedoki, šteri so to vidili i čüli.

Pa ne samo vekši Sokoli „čukajo“, tudi sokolski naraščaj že gučijo duhovnikom „farji.“ Kak tudi ne bi! Kak stari gučijo i kričijo, tak tudi mladi. Resan jako lepa vzgoja!

To je samo nekaj takšij peld iz sokolskoga grobjanstva. Či bi šteri povedati vse, nikdar ne bi prišli do konca.

Čüdno pa je to, da se ničče iz Soklov ne zmisi, da bi kregač tiste, šteri se tak grdo norca delajo.

Iz toga ravno vidimo, kak je vsa vučenost brez vöre samo na zvünaj. Na zvünaj je vse lepo, ali srce je prazno; pa ne, ne je prazno, nego puno je grobjanstva . . .

Dale.

Pošta.

Štefanec Orša. Bratonci. Z Liubljanje so nas obvestili na našo prošnjo, da dobite i že tudi vlečete pokojnino 44 Din. 20 p. mesečno. Benko Ana. M. Sobota 322. Za nezakonsko dete po pravdi ne je mogoče dobiti penzije. To naznanja invalidski odsek.

ZDRAVJE

kože, obraza, vratu, rok, tako kakor tudi lepa rast las, se morejo samo skozi razumno nego lepote doseči. Tisočera pripoznanja so dospela od vseh dežel sveta za lekarnarja Fellera:

„ELSA“ LILJNO MLEČNO MILO najboljše blago, najčistejše „milo lepote“; 4 kosi z zamotom in poštnino 120 Kr.

„ELZA“ OBRAZNA POMADA odstrani vsako nečistost kože, sončne poge, zajedance, nabore, i t. d., naredi kožo mehko rožnato-belo in čisto; 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

„ELSA“ TANOCHINA POMADA ZA RAST LAS krepi kožo glave, preprečuje izpadanje, lamenje in cepanje las, zaprečuje prhut, prerano osivelost i t. d., 2 porcelanasta lončka z zamotom in poštnino 80 Kron.

PRODAJALCI ako naročijo najmanj 12 kosov od jednega predmeta dobijo popust v naravi.

RAZNO: Liljno mleko 24 Kr.; Brkomac 10 Kr.; najčistejši Hega-puder Dr. Klugera v veliki originalni škatuljah 40 Kr.; najčistejši Hega zobni prašek v patent škatuljah 40 Kr.; puder za gospe v vrečkah 8 Kr.; zobni prašek v škatuljah 12 Kr.; v vrečkah 8 Kr.; Sachel dišava za perilo 12 Kr.; Šampoo za lasi 8 Kr.; rumenilo 12 listkov 48 Kr.; najčistejši parfen po 48 in 60 Kr.; Močna voda za lasi 80 Kr. Za te razne predmete se zamot in poštnina posebaj računa.

EUGEN V. FELLER, lekarnar STUBICA donja 40-40. centrala št. 146. Hrovaško.

Tisoče ljudi v vseh deželah sveta uporabljajo že 25 let prijetno dišavo

Feller-jev „Elsafluid“

kot KOSMETIKUM

za nego zob, zobnega mesa, glave, kot dodatek k vodi za umivanje, ker je radi svojega antiseptičnega in čistečega osvježujočega delovanja najboljšega učinka. Ravno tako je priljubljen kod krepko blago delujoče in

vrlo prijetno sredstvo za drgnjenje

hrbta, rok, nog in celega telesa. Je mnogo močnejši in delujoči nego Francosko žganje iz najbolje sredstvo te vrste. Tisoče priznanja! Z zamotom in poštnino za vsakoga: 3 dvojnate ali 1 specialna steklenica . 72 K

Za prodajalce:

12 dvoja. ali 4 spec. steklenice . 300 K
24 " " 8 " " . 500 K
36 " " 12 " " . 800 K

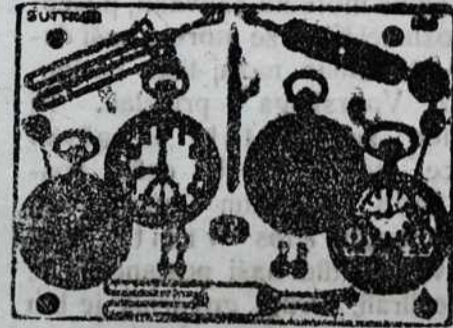
POŠTINE PROSTO na Vašo pošto. Kdor denar naprej pošlje, dobi še popust v naravi.

PRIMOT: Elsa obličje za kurja očesa 8 Kr. in Kr. 12; Elsa mentolni klinčič 16 Kr.; Elsa posipalni prašek 12 Kr.; Pravo Elsa ribje olje 80 Kr.; Elsa voda za usta 48 Kr.; Elsa kolonska voda 60 Kr.; Elsa šumakimiris 60 Kr.; Glycerin 16 in 60 Kr.; Lysol, Lysoform 48 Kr.; Kineski čaj 4 Kr.; Elsa mlačni prašek 16 Kr.; Štrup za podgane in miši po 16 i 20 Kr.

EUGEN V. FELLER, lekarnar, STUBICA 40-35. donja Hrovaško. Centrala št. 146.

Vaša želja

meti res dobro in zaslužljivo uro, je izpolnjena, ako si

preskrbite uro iz znane urarske tvrtke SUTTNER. Prihranite si popraviljanja in jezo. NAJFINEJŠE URE iz nikla, srebra, tula in zlata i t. d.

NAROČNE URE. Bogata izbirká verižič, prstanov, uhanov, naročnic, predmetov iz zlata in srebra svake vrste. Zahtevajte cenik s slikami od:

tvorniške tvrtke H. SUTTNER, Ljubljana št. 945. 20-20

Pozor! Novosti!
Kam? V slasčičarno!

Dnevno sveže in najčisteže pecivo vseh vrst in vsaka naročila se točno in solidno izdeljuje jo. Sidonija Novak slasčičarna M. Sobota.

Figyelem! Ujdonság!
Hová? A cukrászdába!

Naponta friss és legfinomabb sütemények kaphatók.

Minden rendelés pontosan és szolidan eszközöltetik.

Novák Szidónia cukrászdája M. Szobota

Strokovna zadruga

čevljarskih majstrov pozavle vse čevljare D. Lendavskoga okroga, da se tekom 14 dni zglasijo pri zadrugi in prijavijo vse svoje vajence in pomočnike. Uradtje se vsaki tjeđen v četrtek. GYÖRKÖŠ, tajnik.

V Šafarskom trži se ednostropna hiža s 7 sobami

2 kühinji, 2 špajza. Sposobno za vsako trgovino. Proda se 22. oktobra. Trži August i Paulina Golenko iz Šafarskoga.

Što šče küpiti, naj se prle zglasi pri Paulina Golenko v Šafarskom.

Proda se lepa kmetija z inventarjem vred. Posestvo meri 27 oralov, od teh je nad 1 oral vzorno obdelanega vinograda, 13 oralov lepega gozda, lep sadonosnik drugo njive in travniki. Na posestvi je velika kmečka hiša, stala za 8 glav živine, preša in vinska klet.

Posestvo leži v mariborski okolici. Kupnina zmerna, plačilni pogoji ugodni. Natančnejša pojasnila se dobe pri odvetniku dr. Josip LESKOVARJU Mariboru. Küpec dobi tudi, če se hitro zglasi, del letošnje bratve i sada, lagve i 3 glav živine.

Egy jó házból való fiu tanoncnak felvétetik Balkányi Ernő könyvnyomdájában Dolnja Lendaván.

Jajca (belice) in perutnino plačuje po največjih dnevnih cenah

ALOIS ŠTIBLAR,
BUČEČOVCI pošta KRIŽEVCI.

Lepo posestvo z gostilno

je na prodaj, obstoječe iz hiše, vseh gospodarskih poslopij, na prometnom kraju primerno za trgovino.

Obsega 26 plügov kat. o. od šteroga je pri hiši 4 pl. sadonosnika, 6 pl. njiv in 4 pl. senokoša i 15 minut od posestva 12 pl. gozda.

Na posestvi je tudi 8 glav živine.

Cena K 2,500.000—

Poizve se pri

Fr. REŠEK, tob. trafika v BELTINCIH.

Kraljevska monopolska velikoprodaja

Soli

za Prekmurje pri

Ivan Toplaki
D. Lendava.

DOLARJE PLAČUJE NAJBOLJE
SLOVENSKA BANKA,
podružnica LJUTOMER,

katera obrestuje vloge na 4 1/2-6%

Dr. FERDO ČERNE

fiškališ v Murški Soboti

je PRESELIL svojo KANZALAJO iz
Brumenove hiše V HIŠO POKOJNOGA
fiškališa PALIJA HORVATA.

Seno, slamo, drva, premog, žito, krompir, sadje in druge deželne pridejke kupuje in prodaja

Andrej Oset Maribor,

Aleksandrova cesta 57. Telefon šte. 88.